

по-изкусна сплетница на измислици и по-дълбоко гледаща въ мистериозната душа на популуса, я прѣкъснала, казала ѝ, че това сж бабини глупости и под'ела нова фантазия...

Ние не сме фаталисти, за да продължаваме изложението на тие документи, както и много други отъ сжщия родъ, запазени въ споменитѣ и прѣдавани на поколѣнията; но ако всѣкога и при извѣстни условия, нѣкакъвъ здравъ инстинктъ кара една потисната многомилионна маса съ по-малко рискъ и съ повече грѣшки, наспоредъ нейния опитъ, да прѣдчувствува близкото бѣдаще, длѣжни сме да отбѣлѣжимъ, че прѣвъ коледнитѣ дни на 47. година, пълна съ бури и вѣтрища, широкитѣ калоферски уста и астролозитѣ отъ овчарската школа, не сж се лѣгали въ своитѣ гадания. Последнитѣ разправяли, напр. и това, че стария Грждѣ Колю, който прѣкаралъ половина вѣкъ по гори и дѣрета, видѣлъ тая нощъ нѣщо странно: нѣкакви хайдути, съ дълги криваци и въ брой колкото пѣсъкътъ по морското дѣно, прѣдвождани отъ нѣкакво видѣние, което неговата фантазия нарисувала въ образътъ на библейски пророкъ, обѣрнали свѣтътъ съ главата надолъ... „Една бина, казвалъ калоферскиятъ чобанинъ, здрава и голѣма като планина, се разнебити отъ единъ викъ само на тая сганъ, съ кървави очи и свити на юмрукъ рѣцѣ“... Знаменитиятъ астрологъ продължилъ своята мъдростъ нататѣкъ, като я аргументиралъ съ нѣкои явления, наблюдавани отъ него въ природата, по небето, по свистенето на вѣтъра, по блѣсъкътъ на звѣздитѣ, по движението на облацитѣ, по тѣжниятъ образъ на мѣсечината, по бавниятъ и измамливъ вървежъ на керванджийката, около която тракийската фантазия е създала невѣроятни епизоди, — по гласътъ на врабцитѣ и по ревътъ на неговото стадо... Всичко това, което тая нощъ не приличало на всички прѣдишни нощи, което измѣнило обичния